

7 Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.

8 Ἐθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου, ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

9 Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν. Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων.

10 Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη, ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος· ὅτι ἐπῆλθε πραῦτης αὐτῶν ἡμῶν, καὶ παιδευθησόμεθα.

11 Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου; καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου ἐξαριθμήσασθαι;

12 Τὴν δεξιάν σου οὕτως γινώρισόν μοι, ἢ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

7 Διότι ἀπὸ τὴν ὀργὴν σου κινδυνεύομεν νὰ ἀφανισθῶμεν, καὶ ἀπὸ τὸν θυμὸν σου ταραττόμεθα.

8 Σὺ ἔβαλες ἀντικρὺ σου τὰς ἀνομίας μας, καὶ ὅλη ἡ ζωὴ μας φαίνεται φανερά ἐμπροσθέν σου.

9 Διότι ὅλη ἡ ἡλικία μας σχεδὸν παρῆλθε, καὶ ἡμεῖς χανόμεθα ἐξ αἰτίας τῆς ὀργῆς σε. Οἱ χρόνοι μας παρέρχονται μὲ ἀνησυχίαν ὡς ἡ ἀράχνη.

10 Καὶ τὸ διάστημα τῆς ἡλικίας μας τελειώνει μὲ ἀνεσίμωμάς μας εἰς ἐβδομήκοντα χρόνους· ἢ, ἂν ἦναι κάνεις δυνατῆς κράσεως, τελειώνει εἰς ὀγδοήκοντα χρόνους, καὶ τὸ περισσότερον ἀπὸ αὐτὰ εἶναι κόπος ἢ πόνος· βέβαια ὅτι παιδευόμεθα οὕτω μετρίως προέρχεται ἀπὸ τὴν πρὸς ἡμᾶς πραότητα σου.

11 Διότι ποῖος δύναται νὰ καταλάβῃ τὴν δύναμιν τῆς ὀργῆς σου, καὶ νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἔκτασιν τοῦ θυμοῦ σου, ἐνῷ εἶσαι τόσον φοβερὸς;

12 Γινώρισον εἰς ἐμέ, Κύριε, τὴν δύναμιν τῆς δεξιᾶς σου, ἢ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τὴν καρδίαν πεπαιδευμένην μὲ τὴν ἀληθῆ σοφίαν.

7 Διότι ἀναλυόμεθα εἰς τὴν ὀργὴν σου, καὶ εἰς τὸν θυμὸν σου ταραττόμεθα.

8 Ἐβαλες τὰς ἀνομίας μας ἐμπροσθέν σου, τὰ κρύφιά μας ἐμπρὸς εἰς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

9 Ἐπειδὴ ὅλαι αἱ ἡμέραι μας περνοῦν εἰς τὴν ὀργὴν σου διατρέχομεν τοὺς χρόνους μαρῶν ὡς νόημα.

10 Αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς μας εἶναι ἐβδομήντα χρόνοι, καὶ εἰς εὐρωστίαν ὀγδοήντα χρόνοι· πλὴν καὶ τὸ λαμπρότερον μέρος αὐτῶν εἶναι κόπος καὶ πόνος· διότι ταχέως περᾶ, καὶ ἡμεῖς πετῶμεν.

11 Ποῖος καταλαμβάνει τὴν δύναμιν τῆς ὀργῆς σου, καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ἀναλόγως μὲ τὸν εἰς σὲ χρεωστούμενον φόβον;

12 Δίδαξέ μας οὕτω νὰ μετρώμεν τὰς ἡμέρας μας, ὥστε νὰ προσκολλώμεν τὰς καρδίας μας εἰς τὴν σοφίαν.

ΜΕΡΙΣΤΗ ἀπόδειξις τοῦ Χριστιανισμοῦ εἶναι ἡ παρουσία τῶν Ἰουδαίων κατάστασις. Ἐκπλήττεται καθεὶς, βλέπων τὸν λαὸν αὐτὸν ὑπάρχοντα τόσους χρόνους, καὶ πάντοτε τόσον ἄθλιον ἢτον ὅμως ἀνάγκαιον, πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ νὰ ὑπάρχωσι, καὶ νὰ ὑπάρχωσι δυστυχεῖς, καθότι ἐσταύρωσαν τὸν Χριστόν.— ΠΑΣΧΑΛΙΟΣ.

Οἱ φρόνιμοι κάμνουσι τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν διδασκάλους των· οἱ δὲ μωροὶ γίνονται εἰς τοὺς διδασκάλους των ἐχθροί.

ΟΠΟΙΟΣ συνειθίζει τὰ τέκνα του εἰς τὴν φιλαλήθειαν, φιλοπονίαν, καὶ λιτότητα, προβλέπει δι' αὐτὰ καλῆτερα παρὰ τὸν ὅστις τὰ προικίζει μὲ ἀργύριον.

ΜΕΓΑΛΗ πλάνη περικρατεῖ τὴν καρδίαν, καὶ κατασκοτίζει τὸν νοῦν ἡμῶν. Χριστιανέ, τί ζητεῖς ἀπὸ τοῦ κόσμου τούτου; σὺ ζητεῖς πλοῦτον, ἀλλὰ ποῦ νομίζεις ὅτι εὕρισκεις τὸν πλοῦτον; εἰς τὸ ψεῦδος; εἰς τὴν ἀπάτην; εἰς τὰς ἐπιπορκίας; εἰς τὴν ἀρπαγὴν; εἰς τὴν ἀδικίαν; Σφάλλεις καὶ ἀπατάσαι ἐλεεινῶς. Εἰς τὴν ἀμαρτίαν δὲν εὕρισκεις πλοῦτον, ἀλλὰ φόβον· δὲν εὕρισκεις χρήματα, ἀλλὰ ἀτιμίαν, ταραχὴν, κίνδυνον, καὶ τάλαιπωρίαν.

Θέλεις πλοῦτον; μὴ τρέχῃς τῆς ἀμαρτίας τὸν χορημὸν, ἀλλὰ περιπάτει τῆς ἀρετῆς τὸν δρόμον. Θέλεις πλοῦτον; ἀπεχε τῆς ἀδικίας, καὶ ἐργάζου τὴν δικαιοσύνην. Φεῦγε τὸ ψεῦδος, καὶ λάλε τὴν ἀλήθειαν, καὶ φύλαττε τὰς ἐνάγκας τοῦ Θεοῦ ἐντολάς· αὐτοῦ εὕρισκεις πλοῦτον μὲγάλον καὶ ἀσάλευτον.—ΘΕΟΤΟΚΗΣ.